

AR-staatkunde in christen- democratisch perspectief

In het maartnummer
van AR-staatkunde:

**GEZIN OF HUISHOUDEN
oostlander**

**KOINONIA-VERKLARING
met commentaar:
Mak, Adonis/Magagane**

**INTERVIEW:
minister De Koning**

**VAN THIJN'S DAGBOEK
Puchinger**

ARS is het maandblad
van de Kuiperstichting,
het wetenschappelijk
bureau van de ARP.
Bon (in enveloppe zonder
postzegel sturen aan
antwoordnr. 1904, Den Haag):

(ik abonneer mij op ARS
voor:

☐ f 40,- per jaar

☐ f 28,- per jaar (lid
Arjos/CDJA, student)

en krijg alsnog het
eerste themanummer
over de Kabinets-
formatie toegezonden.

Naam:

Adres:

Plaats:

betekent de formulering van de doelstelling van het Nederlandse Ontwikkelingssamenwerkingsbeleid al bemoeienis met de binnenlandse politiek van dat land (elke ontwikkelingshulp is dat in feite), maar zolang in het vage blijft wat ervan is terechtgekomen, kan iedereen net doen of er niets aan de hand is. Geen regering van welk land ook stelt zich formeel ten doel slechts een kleine elite te verrijken en de armen uit te buiten, dus op papier is er nooit sprake van een conflict. Maar anders kan de situatie komen te liggen wanneer regelmatig onderzoeken worden gepleegd als het Coleval-project in Colombia en wanneer daaruit consequenties worden getrokken, die wel stroken met de Nederlandse doelstelling, maar niet met die van de machthebbers in het ontvangende land? Wat dan?

Het Coleval-rapport zegt:

„Er kan geen twijfel over bestaan dat er grenzen zijn aan de mogelijkheden onder de gegeven omstandigheden vanuit de rijke landen in de derde wereld hulp te bieden aan de armen en verdrukten.

Dat is de eerste conclusie die zich opdringt aan wie de internationale en nationale structuren — en de daaruit resulterende situatie waarin de zwakke groepen verkeren — zorgvuldig wil bezien. De mogelijkheden zijn zelfs erg beperkt, indien men wil uitgaan van de huidige procedurele en institutionele kaders waarbinnen de hulpverlening moet plaatsvinden. Dat mag echter niet als excuus gelden om dan maar, onder de vlag van de ontwikkelingssamenwerking, een heel ander beleid te voeren, zeker niet als dat gevoerde beleid contraproductief werkt in het licht van de doelstellingen die het beleid pretendeert na te streven. In de eerste plaats is zo'n beleid niet te verantwoorden omdat het de positie van de zwaksten in de derde-wereldlanden nog verder dreigt te ondermijnen, maar bovendien is zo'n beleid in strijd met de doelstellingen waarvoor langs parlementaire weg in Nederland overheidsmiddelen op de rijksbegroting beschikbaar zijn gesteld.”

En verderop in de conclusies staat het nog duidelijker:

„Zonder ingrijpende veranderingen in de wijze van hulpverlening en de bestaande kanalen ervoor is er geen schijn van kans om ten minste een aanvaardbaar percentage van de hulp te besteden volgens de officieel geldende doelstellingen.”

Onder die woorden willen Henk Tieleman en Huub Coppens nog een dikke streep zetten.